سیستان و بلوچستان بعد از سال‌ها، همچنان بدون امکانات

نسترن فرخه: مادر و فرزندی در روزهای گذشته به‌دلیل عدم مسئولیت‌پذیری درست اداره گاز ایرانشهر در سیستان و بلوچستان فوت کردند و پدر هم با سطح هوشیاری پایین در بیمارستان بستری است. اتفاقی که به گوش اغلب مردمان جنوب کشور آشناست و این انفجارها که دلیلش مشکل لوله‌کشی گاز یا استفاده از کپسول گاز است، امری عادی برای آنها تلقی می‌شود.

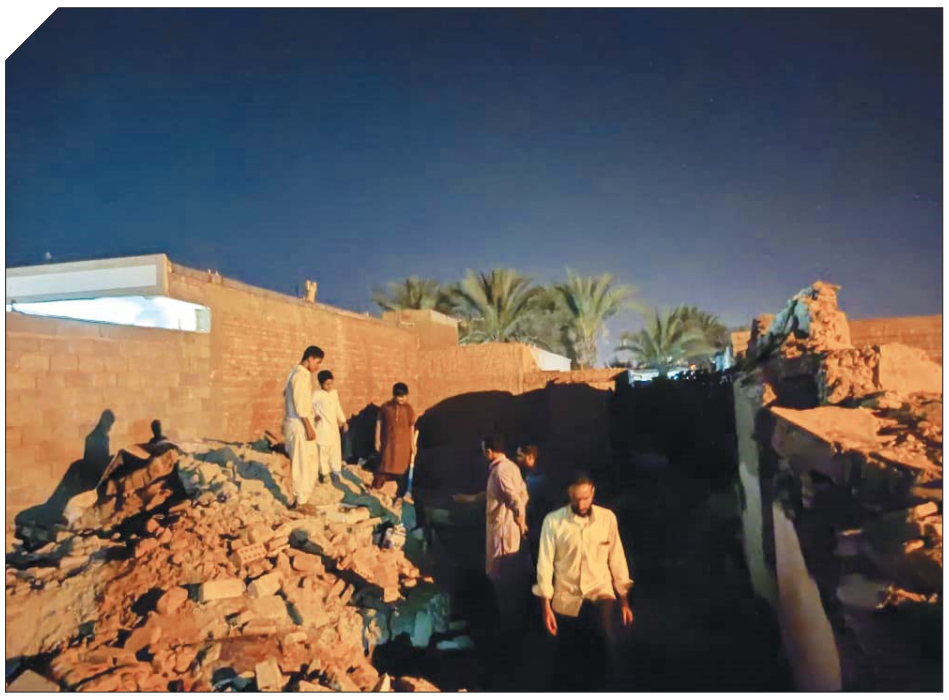

مردمان نجیب و خون‌گرمی که سال‌های سال بحرانی‌ترین شرایط منطقه را تحمل کردند و سوختند و ساختند اما صدای دردهایشان به گوش هیچ مسئولی نرسیده و حتی در شعارهای رنگارنگشان هم دیگر جایی برای پرداختن به مناطق محروم آنچنان دیده نمی‌شود.

همچنین عدم دسترسی کافی به امکانات اولیه و بودجه‌های ناکافی سالانه برای جنوب کشور مشکلات را بیشتر کرده است، همچون انتقاد معین‌الدین سعیدی، نماینده مردم چابهار که درباره بودجه مناطق محروم در لایحه بودجه ۱۴۰۱ گفته بود: برخی مسئولان از جمله رئیس سازمان برنامه و بودجه، شعار بودجه انقباضی و ریاضت اقتصادی داشتند که اتفاقا این ریاضت را فقط شامل پروژه‌های عمرانی در مناطق محروم کرده‌اند. گویا زور دوستان سازمان برنامه به ما مناطق محروم می‌رسد و اگر حریتی داشتند، باید جلوی افزایش اعتبارات نهادهای ویژه را می‌گرفتند.

که البته این انتقادها به مذاق بسیاری خوش نیامد، همچنین با وجود لزوم و نیاز بودجه مناسب برای دسترسی آب و برق و گاز منطقه که سال‌های بسیاری است مردم از آن محروم بودند و اکثر مناطق سیستان و بلوچستان فاقد لوله‌کشی گاز است، چندی پیش شرکت گاز استان سیستان و بلوچستان در نامه به مدیر برنامه‌ریزی تلفیقی شرکت ملی گاز خواستار پرداخت ۵۰۰ میلیارد ریال از بودجه خود به شرکت گاز استان خراسان جنوبی شده بود.

اینها در حالی است که اسماعیل حسین‌بر، یکی از فعالان اجتماعی حاضر در منطقه سیستان و بلوچستان، اشاره می‌کند: تقریبا گازکشی در استان فقط در ایرانشهر است که آن‌هم فقط در خود شهر گازکشی وجود دارد و شهرهای دیگر کلا گازکشی ندارند و گازشان به‌صورت کپسول‌های قدیمی است، این افراد همیشه مشکل گاز دارند و در صف‌های کیلومتری برای پرکردن کپسول می‌ایستند.

انفجاری که حق آنها نبود

صدای انفجار، سکوت ظهرگاهی محل را در هم می‌شکند؛ اهالی و همسایه‌ها سراسیمه خود را جلوی در خانه حسن آقا می‌رسانند، خانه کاه‌گلی که حالا جز سنگ و کلوخ‌های روی‌هم انباشته‌شده چیزی از آن باقی نمانده، تا رسیدن نیروهای امداد، همسایه‌ها پیکر معصومه‌خانم و فرزند چهارساله‌اش را از آوار بیرون می‌کشند و حسن‌آقا و پسر ۱۱ساله‌اش هم به دلیل وخامت حالشان راهی بیمارستانی در کرمان می‌شوند، از این خانواده چهارنفری تنها یک پدر و پسر ماندند که پزشکان از شرایط بحرانی آنها خبر می‌دهند.

ماجرا از لوله‌کشی مأموران گاز منطقه جلوی درِ خانه‌ها در ایرانشهر شروع شد که به دلیل استانداردنبودن اسکلت خانه حسن آقا، نباید لوله گازی آنجا نصب می‌شد و بدتر از آن اینکه چند شب قبل از انفجار دزدی علمک لوله گاز را می‌دزدد و از همان موقع بوی گازی فضای کوچه را اشغال می‌کند، شرایط آن‌قدر آزاردهنده می‌شود که چند باری حسن آقا و همسایه‌ها از اداره گاز پیگیری می‌کنند، ولی این پیگیری‌ها بی‌اثر می‌ماند و در آخر مأموری به همسایه‌ها می‌گوید لوله را با دستمال و چوب ببندید تا صبح مأمور ما برسد که مأموری هم صبح نمی‌آید و دم ظهر وقتی مادر گاز را روشن می‌کند تا ناهار فرزندانش را آماده کند، خانه یک‌باره ویران می‌شود.

یکی از فامیل‌های نزدیک حسن آقا، به نام جمال درمورد این ماجرا می‌گوید: دو شب قبل از حادثه، یک فرد معتادی علمک گاز جلوی در دایی را باز می‌کند و با خود می‌برد، بعد همسایه‌ها و دایی متوجه بوی گاز می‌شوند که در فضا پیچیده، با اداره گاز تماس می‌گیرند که ظاهرا جواب نمی‌دهند، بعد که جواب می‌دهند می‌گویند فعلا با چوب و دستمال جلوی آن را بگیرید که فردا مأمور بیاید تا کار را انجام دهد، دایی ساعت چهار صبح نزدیک سحر باز تماس می‌گیرد و باز جواب نمی‌دهند، ساعت ۱۳ وقتی پسردایی از مدرسه می‌آید، مادرش می‌خواهد برای بچه‌ها غذا گرم کند، کبریت را که روشن می‌کند، همه خانه و زندگی به هوا می‌رود، همسایه‌ها همه متوجه این صدا می‌شوند و به بیرون از خانه می‌آیند. زن‌دایی و فرزند چهارساله‌اش به رحمت خدا می‌روند و دایی هم با درصد سوختگی بالا در بیمارستان بستری است، چون اینجا بیمارستان مناسبی وجود ندارد، به کرمان اعزام شد. این مرد جوان ادامه می‌دهد: بعد از اینکه خانه منفجر شد، مسئولان به منطقه آمدند ولی الان دیگر به چه درد ما می‌خورد، دایی در بیمارستان است و زن و بچه‌اش هم رفتند، از دادستانی و علوم پزشکی برای همدردی آمدند دستشان درد نکند، اما در رابطه با حادثه هرکس مشکل را گردن دیگری می‌انداخت، یکی می‌گفت باید همان شب می‌آمدند، یکی دیگر می‌گفت اینجا نباید لوله‌کشی می‌شد، چون در محلی که خانه‌ها گلی هستند، معمولا گاز ندارند و نصب لوله جلوی در آنها غیرقانونی است، وقتی سؤال کردیم پس چرا این کار را کردید، گفتند پیمانکار اشتباه کرده، در واقع شرایط به این شکل است که خانه‌هایی که شرایط مالی بهتر دارند گاز گرفته‌اند و بقیه از کپسول استفاده می‌کنند و این یک موضوع عادی در منطقه است.

یکی از فعالان اجتماعی منطقه به نام عبید ملک رئیسی که صدای انفجار را شنیده بود، می‌گوید: توجه کنید که اولین شهر که در سیستان و بلوچستان گاز کشی شد، همین ایرانشهر بود، سال ۸۸ اولین مشعل گاز با حضور معاون اول رئیس‌جمهور روشن شد، اما تا به امروز هنوز در زمستان و تابستان مشکل گاز وجود دارد، روزانه صف‌های کپسول طولانی را می‌بینیم که مردم برای پرکردن آن با قیمت ۷۰ الی ۱۰۰ تومان منتظر هستند، بعضی مناطق لوله‌کشی گاز شده ولی گاز ندارند و روستاهای چسبیده به شهر هم هنوز لوله‌کشی ندارند، چه برسد به مناطق دورتر، ما مردم بارها برای ارائه خدمات مطالبه کردیم و چند باری شاهد این اتفاقات بودیم که باعث تخریب و مصدومیت شده ولی همچنان شرایط به همین شکل است.

این اتفاقات اینجا زیاد می‌افتد

اسماعیل حسین‌بر، فعال اجتماعی حاضر در منطقه سیستان و بلوچستان، درباره نبود امکانات کافی در مناطق جنوبی کشور، به این نکته اشاره می‌کند که الان در تمام حوزه‌ها، نه فقط لوله‌کشی گاز، مشکلات فراوان داریم، مخصوصا در روستاها، الان ما که در سراوان هستیم حدود ۴۰، ۵۰ هزار نفر جمعیت دارد که برای این تعداد افراد با تانکر آب‌رسانی می‌شود، آن هم یک بار در ماه، اکثر شهرهای اطراف الان مشکل آب دارند و در حوزه جاده‌سازی، به‌ویژه جاده‌های شهری و بین شهری شرایط وحشتناک است و از این راه‌ها با تانکر آب‌رسانی می‌کنند.

این فعال اجتماعی ادامه می‌دهد: تقریبا گازکشی در استان فقط در ایرانشهر انجام شده است که آن‌هم فقط در خود شهر گازکشی وجود دارد و شهرهای دیگر کلا گازکشی ندارند و گازشان به‌صورت کپسول‌های قدیمی است، این افراد همیشه مشکل گاز دارند و در صف‌های کیلومتری برای پرکردن کپسول می‌ایستند.

حسین‌بر با اشاره به شرایط اقتصادی مردم این منطقه اضافه می‌کند: الان اکثر کشاورزان به دلیل کم‌آبی و مشکلات دیگر کارشان را تعطیل کرده‌اند و الان کشاورزی خیلی کم شده است، اکثر افراد نخلستان‌ها را به امان خدا رها کرده‌اند، نسبت به ۱۰ سال پیش الان کشاورزی به اندازه یک‌پنجم یا یک‌چهارم انجام می‌شود، چون بیشتر آب‌های کشاورزی از قنات است که قنات خیلی جاها خشک شده است. این فعال اجتماعی با اشاره به حوادثی این‌چنین که از عدم ارائه خدمات مناسب به شهروندان حادث می‌شود، می‌گوید: از این اتفاقات زیاد رخ می‌دهد، چند وقت پیش هم در سراوان به دلیل نبود لوله‌کشی گاز و استفاده از کپسول، انفجاری اتفاق افتاد و چند نفر دچار حادثه شدند.

حسین‌بر به کاهش فعالیت و مطالبه فعالان منطقه اشاره می‌کند که: حقیقتا در مناطق ما فعالیت‌های به این شکل کم‌رنگ‌تر شده، در دولت‌های قبلی فضا بازتر بود و ما فعالیت بیشتری داشتیم، حتی با فرمانداری و نمایندگان ارتباط داشتیم و از آن طریق پیگیر مسائل می‌شدیم ولی تقریبا در دولت جدید خیلی فضا تنگ‌تر شده است، البته سال‌های قبل هم خیلی فشار روی بچه‌ها بود ولی الان بیشتر شده و خیلی از آشنایان که خیریه دارند برایشان مشکل به وجود آمده، بنابراین کمتر کسی به دنبال این فعالیت‌ها می‌رود، برای همین امید مردم برای مطالباتشان به دست نمایندگان مجلس است، کسی که دستش بازتر باشد، ولی نمایندگان خیلی به ما سر نمی‌زنند. در زمان انتخابات هر نماینده که جمعیت قومی و قبیله‌ای بیشتر داشته باشد، رأی خواهد آورد و بعد هم جواب آن‌چنانی به مردم نخواهند داد، الان اکثر نمایندگان ضعیف هستند، این دوره جدید هم کاری انجام ندادند و فکر می‌کنم ضعیف‌ترین مجلس تاریخ ما بوده است.

این فعال اجتماعی اضافه می‌کند: با توجه به شرایط، روز به روز اوضاع بدتر می‌شود، مثلا از نظر اقتصادی الان معیشت مردم روی مرز می‌چرخد، مثلا اکثر کسانی که قبلا مشغول کشاورزی بودند، الان به دلیل اینکه شغلی وجود ندارد در مرز کار می‌کنند، از آن طرف هم سیستم آموزشی ما کلا تعطیل است و بخش زیادی از کودکان ترک تحصیل کرده‌اند، بچه‌ها از سن ۱۰ الی ۱۳ به سمت مرز می‌روند، حتی اگر سر کلاس هم حاضر شوند، ذهنشان درگیر کار و مرز است. الان بیشتر شغل‌های اینجا مثل مغازه‌داری، سوپرمارکت، لوازم یدکی و... همه وابسته به مرز است و اگر یک روز مرز بسته شود، کل اقتصاد منطقه فلج می‌شود.

اقتصاد سیستان‌وبلوچستان می‌تواند شرایط کل کشور را تغییر دهد

شرق: امری بسیار ساده است که انسان برای کسب روزی شغلی را برمی‌گزیند و اگر شغلی قاعده‌مند در منطقه سکونتش وجود نداشته باشد، مجبور به ایجاد کسب‌وکاری حتی شاید خارج از عرف می‌شود؛ مانند داستان سال‌های سال مردمان جنوبی کشور که در نبود حتی امکانات اولیه برای زندگی، شغل و اقتصاد مناسبی هم ندارند. مردان و گاه زنان و کودکانی که برای لقمه نانی مجبور به تجارت‌های موقت یا قاچاق کالا می‌شوند. با وجود عدم امکانات رفاهی که نقش مؤثری بر نبود مشاغل منطقه دارد، وابستگی اقتصاد روزمره مردم به مرز افزایش پیدا کرده است که همین نگرانی‌های اقتصادی را بیشتر خواهد کرد، درواقع با بسته‌شدن مرزهای سیستان‌وبلوچستان شاهد افزایش موجی از بحران‌های اقتصادی منطقه خواهیم بود.

البته مقصر این نابسامانی‌های اقتصادی در این مناطق مسئولین مربوطه هستند که برخی از آنها هم در این سال‌ها بارها بر پست‌های مدیریتی نشستند و برخاستند.آلبرت بغزیان، اقتصاددان به این نکته توجه دارد که وقتی به این مسائل بی‌توجهی شده، بنابراین باعث می‌شود تا مردم خودشان راهشان را برای امرارمعاش پیدا کنند؛ بنابراین بستن مرزها بدون اینکه برنامه‌ای برای جایگزین‌کردن معیشت مردم آن منطقه وجود داشته باشد، باعث ناامنی اجتماعی هم خواهد شد. بغزیان اضافه می‌کند: ولی همه این مسائل راه‌حل دارد، تجارب کشورهایی مثل امارات و عربستان در آن زمین‌های لم‌یزرع‌شان نشان داده که حتما نباید یک منطقه‌ای به‌طور مثال کرمان که کم‌آب است، فولادسازی راه می‌اندازیم، به شرایط منطقه نگاه نمی‌کنیم بلکه نگاه می‌کنیم که چقدر مسئولان از آن منطقه ذی‌نفع هستند؛ بنابراین وضعیت سیستان‌وبلوچستان هم به همین برمی‌گردد، حتی مناطق غربی که مستعد فعالیت‌های کشاورزی و دامداری هستند، می‌بینیم افراد به کولبری متوسل می‌شوند، چه برسد به مناطق جنوب شرقی که امکان دارد مستعد کشاورزی نباشند که معمولا این به آمایش سرزمین برمی‌گردد. یعنی کدام منطقه با چه استعدادهایی، می‌تواند به چه مشاغل و صنایعی متوسل شود. این اقتصاددان ادامه می‌دهد: وقتی به این مسائل بی‌توجهی شده، بنابراین باعث می‌شود تا مردم خودشان راهشان را برای امرار معاش پیدا کنند، مثل اینکه وقتی ما سدکشی و کانال‌کشی کنیم، ریزش باران خودش مسیری را پیدا می‌کند، مردمان جنوب هم خودشان راه را پیدا کردند و به سمت مرزها رفتند که به‌صورت موقت جوابگوی نیاز آنهاست و نه به شکل بلندمدت؛ بنابراین بستن مرزها بدون اینکه برنامه‌ای برای جایگزین‌کردن معیشت مردم آن منطقه وجود داشته باشد، باعث ناامنی اجتماعی هم خواهد شد. بغزیان اضافه می‌کند: ولی همه این مسائل راه‌حل دارد، تجارب کشورهایی مثل امارات و عربستان در آن زمین‌های لم‌یزرع‌شان نشان داده که حتما نباید اجتماعی هم خواهد شد. با وجود شعارهای مختلف برای توجه به شرایط سیستان‌وبلوچستان، اما هرسال شرایط مردم این مناطق سخت‌تر از قبل می‌شود، حتی در آذرماه ۱۴۰۰ هم حسین مدرس‌خیابانی، استاندار سیستان‌وبلوچستان گفته بود: مهم‌ترین هدف دولت توسعه و اجرای برنامه‌های اقتصادی استان است و با همین مأموریت به استان آمده‌ام و اعتقاد داریم که با توسعه عمرانی و اقتصادی موضوع اصلی این استان یعنی امنیت پایدار و ارتقای شاخص‌ها محقق می‌شود. ولی در این یک سال تغییر خاصی در کیفیت شرایط استان پیش نیامده است. اما با وجود همه این مسائل طبق صحبت‌های بغزیان هنوز راه‌حل‌هایی برای پرداختن به اقتصاد این مناطق وجود دارد؛ مانند تجارب کشورهایی مثل امارات و عربستان در آن زمین‌های لم‌یزرع‌شان که نشان داده حتما نباید به کشاورزی روی آورد، شاید بخش‌هایی که به دریا نزدیک است، بتوانند کار ماهیگیری انجام دهند اما حتی اگر هیچ منبعی که وجود نداشته باشد، زمین هست تا به ساخت کارخانه‌هایی با مصرف آب کم بینجامد.

برای سیستان‌وبلوچستان هنوز راه‌حل وجود دارد

آلبرت بغزیان، اقتصاددان در رابطه با شرایط اقتصادی مناطق جنوبی کشور و افزایش وابستگی امرارمعاش مردم آن مناطق به اقتصاد مرز، می‌گوید: اگر در به کشاورزی روی آورد، شاید بخش‌هایی که به دریا نزدیک است، کار ماهیگیری انجام دهند اما حداقل هیچ منبعی که وجود نداشته باشد، زمین دارند، برای کارخانه‌هایی که نیاز به آب خیلی کمی دارد و امکان انجام کارهای مونتاژ و صنعتی را دارد یا مواد آهنی به آنجا حمل شود تا ایجاد اشتغال کند، از این جهت حق‌خوری از طرف دولت‌ها بوده که به شرایط سیستان‌وبلوچستان بی‌توجه شدند، هروقت هم که صحبت این شرایط می‌شود، ذهن همه به سمت قاچاق می‌رود؛ درصورتی‌که درست نیست مردم کوشای این منطقه به این شکل شناخته شوند؛ این افراد هم دوست نداشتند به این نوع کسب‌وکار متوسل شوند.

بغزیان ادامه می‌دهد: ایجاد صنعت در آن منطقه لازم است تا بتواند از نگرانی آینده درباره این منطقه بکاهد؛ هرچه ما آن مناطق را توسعه بدهیم، قاچاق کمتر اتفاق می‌افتد؛ چون بخشی از این قاچاق‌ها به دلیل تأمین معیشت است، وقتی این قاچاق‌ها با ایجاد اشتغال کم شود، از طرف دیگر شاهد افزایش تولیدات داخل خواهیم بود که کمک به تولید ملی است. همچنین متوقف‌شدن کالاهای حرام هم به افزایش سلامت جامعه کمک خواهد کرد، پس رسیدگی به مرزهای جنوبی کشور، بر کل کشور اثر خواهد گذاشت.

جدول ۴۲۱۴ • طراح: بیژن کورانی

افقی:

۱- سحر و افسون- نگهبان راه- مزاحم تابستانی ۲- همین حالا- کارگردان و بازیگر فیلم شجاع‌دل ۳- من و شما- چند وزیر- کسی که برای خود وکیل معین کند- محکم‌کردن ۴- بنده- بشقاب‌پرنده- جهانگردی ۵- طباخ- دور از شلوغی و ازدحام- بهترین عطر سنتی ایران ۶- امانتداران- از انواع حج- رفتاری میان دویدن و راه‌رفتن ۷- اثر برجسته و بزرگ ادبی و هنری- نشانی- صدا ۸- واحد پول بحرین- هر هفته ۹- از واحدهای اندازه‌گیری فشار- شتر تندرو- دلخواه و مطلوب ۱۰- تخریب‌کننده اموال عمومی- از برجسته‌ترین چهره‌های ادبیات آلمان که شیفته شعر حافظ بود- مشتاق و خواهان ۱۱- راست و درست- کوتاه و مختصر- تخت پادشاهی ۱۲- مأمور تشریفات صفوی- ورزش یخ و چمن- همسایه ۱۳- زمینه- تیری که با کمان اندازند- واحد پول قطر- دل‌آزار کهنه ۱۴- گردشگاهی با چشمه آب معدنی در نزدیکی بجنورد- سخن بزرگان ۱۵- رخنه‌گر اینترنتی- نقاشی روی شیشه- سوراخ‌کردن

عمودی:

۱- مسجد بزرگ شهر- به کمک افراسیاب آمد و به دست رستم کشته شد- مخفف تباه ۲- از ایالات آمریکا- شهرستانی در خوزستان ۳- دست‌شکسته!- مجموعه‌شعری از احمد شاملو- فرورفته ۴- یک حرف و سه حرف- طهارت- استانی در جنوب ترکیه ۵- گرامی و محبوب- مرتفع‌ترین آبشار جهان- همراه پشتک ۶- سالک- نقطه‌های ریز عکس- توالی تعدادی از اصوات در موسیقی ۷- بزرگوار- غذایی از گوشت ران گوساله- برنج شوشتری ۸- قصد و اراده- مخترع پیل الکتریکی- همسر مرد- فتنه‌جو ۹- نوعی قایق چوبی- قول و قرار- لقب پادشاهان روسیه بود ۱۰- هشتمین ماه میلادی- آسایش- مربوط به کیفیت ۱۱- احسان- وجود- گردنده ۱۲- وب‌نویس- معبر- فلج ۱۳- دست از ... وجود چو مردان ره بشوی- نوعی شیرینی سوغات ارومیه- حرف آزاردهنده ۱۴- چاق و فربه- فرآورده‌ای برای پوشاندن سقف ۱۵- مدرک- نام پدر مولانا- تابناک

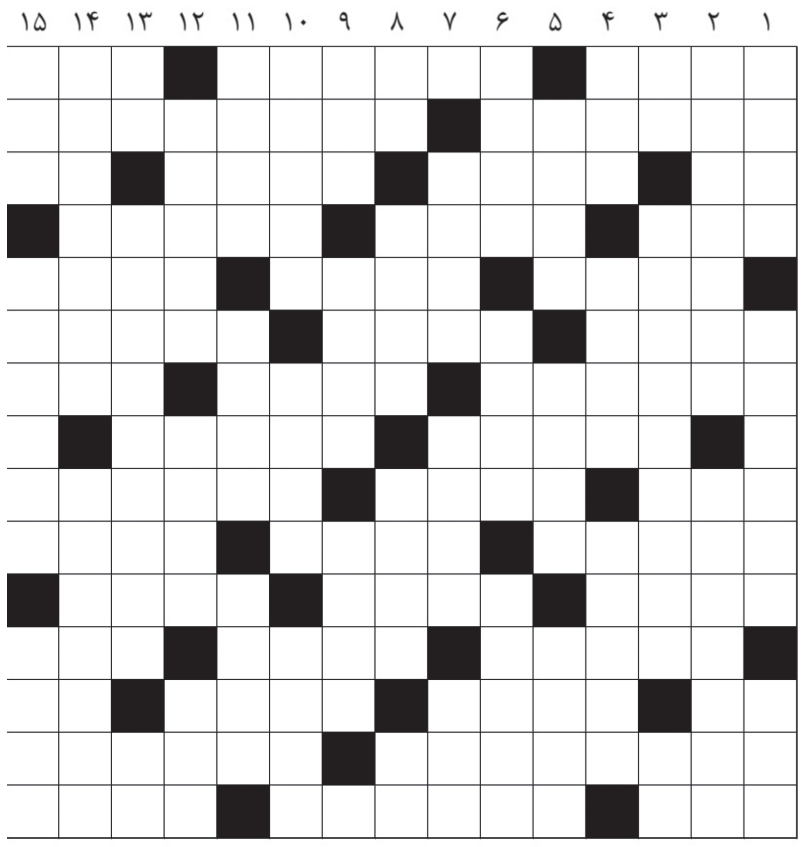

سودوکو سخت ۳۲۱۰

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

	۶				۳			
			۴			۸		
۵		۳				۹		
	۳				۷			۲
	۱		۳		۶		۴	
۸			۵				۷	
		۲				۴		۹
		۶			۲			
			۹				۵	

حل سودوکو سخت

۶	۸	۳	۱	۲	۹	۷	۵	۴
۱	۲	۷	۳	۵	۴	۶	۹	۸
۴	۵	۹	۸	۷	۶	۱	۳	۲
۹	۱	۲	۷	۴	۸	۵	۶	۳
۵	۶	۴	۹	۳	۱	۸	۲	۷
۷	۳	۸	۵	۶	۲	۴	۱	۹
۲	۹	۶	۴	۱	۷	۳	۸	۵
۳	۷	۱	۲	۸	۵	۹	۴	۶
۸	۴	۵	۶	۹	۳	۲	۷	۱

حل سودوکو ۳۲۰۹

۸	۲	۹	۱	۴	۳	۵	۷	۶
۶	۳	۴	۲	۵	۷	۱	۹	۸
۵	۷	۱	۶	۹	۸	۲	۳	۴
۱	۴	۵	۷	۸	۹	۶	۲	۳
۲	۸	۳	۵	۶	۱	۷	۴	۹
۷	۹	۶	۳	۲	۴	۸	۵	۱
۹	۱	۲	۴	۷	۶	۳	۸	۵
۴	۶	۷	۸	۳	۵	۹	۱	۲
۳	۵	۸	۹	۱	۲	۴	۶	۷

سودوکو ساده ۳۲۱۰

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۶						۷		۱
۲		۳	۷		۱		۶	
		۹	۶	۴				۵
			۳				۹	
		۷		۱		۸		
	۵				۷			
۵				۹	۴	۶		
	۹		۸		۳	۱		۲
۸		۲						۳

حل جدول ۴۲۱۳

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	س	م	■	ا	ی	ن	چ	■	د	ن	ک	و	ف	ن	ک
۲	ن	ا	چ	ی	ز	■	ک	ا	م	■	ل	ا	ت	ی	ن
۳	چ	ر	ا	ی	د	■	ا	س	ا	ط	ی	ر	■	ل	ا
۴	■	ب	ل	ن	ک	■	م	ت	م	م	■	ن	ش	ی	ب
۵	ا	ل	ش	■	ر	ا	ه	ی	■	ا	ن	ا	م	■	ا
۶	ک	■	ت	ر	د	د	■	و	س	ع	ت	■	ش	ا	د
۷	ر	ز	ر	و	■	ی	س	ن	ا	■	ا	ب	ک	ش	■
۸	ا	ر	■	ب	ا	ب	ا	س	ف	ن	ج	ی	■	ن	ص
۹	■	د	ا	ل	ی	■	ه	و	و	ر	■	م	ج	ا	ل
۱۰	م	ه	د	■	ا	م	ی	د	■	م	ا	ه	ی	■	ی
۱۱	ت	■	م	د	ر	ج	■	ر	ت	ی	ل	■	ن	ا	ب
۱۲	ق	ل	ل	ی	ا	■	ر	ه	ب	ر	■	ا	غ	ا	ز
۱۳	ا	و	■	ن	ا	م	و	ر	ی	■	د	ا	ی	م	ی
۱۴	ط	ر	ا	و	ت	■	ر	ک	ل	■	ا	ی	ر	ن	ا
۱۵	ع	ل	ی	ب	ا	ب	■	ر	ا	غ	ب	■	د	ب	ک